

EVROPSKE DRUŽBE V TRANZICIJI: SOCIALNI RAZVOJ IN SOCIALNO DELO

11. konferenca ICSD
Iași, 25. 6.–27. 6. 2008

V romunskem mestu Iași je od 25. do 27. junija 2008 potekala že 11. konferenca v organizaciji evropske veje mednarodnega konzorcija za socialni razvoj ICSD (International Consortium for Social Development) z naslovom »Evropske družbe v tranziciji – socialni razvoj in socialno delo«. Prijazni gostitelji so zagotovili prijetno delovno okolje na Univerzi Alexandru Ioan Cuza, ki je najstarejša univerza v Romuniji in ena od petih univerz v mestu z bogato tradicijo. Iași je eno najstarejših in pomembnih mest v zgodovini Romunije, ki je v dokumentih prvič omenjeno leta 1408, menijo pa, da je mesto obstajalo že precej pred prvo uradno omembo. Okrog leta 1560 je mesto postalo središče Moldavije in približno osemdeset let pozneje so ustanovili prvo šolo v domačem jeziku, ki je nadomestil grščino. Po letu 1860 je mesto pridobilo številne kulturno pomembne stavbe, kot so npr. Palača kulture, kjer so najprej potekali sodni postopki in kjer so prebivalci urejali uradne zadeve, Nacionalno gledališče in omenjeno univerzo. Po drugi svetovni vojni se je mesto širilo predvsem z

novimi stanovanjskimi okoliši. Iași ima bogato religiozno dediščino z več kot 50 cerkvami in samostani.

Na konferenci so s prispevki sodelovali znanstveniki in znanstvenice, socialne delavke in delavci in študentke podiplomskih programov socialnega dela. Delo je poleg dveh plenarnih predavanj potekalo v obliki sekcij. Predavatelja na plenarnih predavanjih Gheorge Popa z univerze gostiteljice in David Macarov iz Izraela – prvi je predstavil etične principe socialnega razvoja iz perspektive pravoslavne cerkve, drugi je opozoril na številne mite, ki se pojavljajo v člankih in literaturi na področju socialnega razvoja in socialnega dela, vendar niso nikoli bili dokazani – sta poudarila, da je treba v sodobnem svetu paziti, da ne bi žrtvovali dostojanstva posameznikov in različnih kultur na račun materialnih dobičkov ter da je treba biti v okviru znanstvenega delovanja in raziskovanja pozoren na različne možne interpretacije podatkov, saj povezave, ki se kažejo med določenimi temami oz. socialnimi problemi in načini intervencij, še niso nujno vzročno povezane.

Ostali prispevki so bili predstavljeni v okviru treh sekcij. V prvi so bile predstavljene različne strategije, modeli in vrednote v okviru socialnega dela in skupnostnega dela, v drugi socialno vključevanje ranljivih skupin, še posebej otrok in manjšin, v tretji sekciji pa so bile predstavljene teme, povezane z vlogo religioznih skupnosti v razmerju med civilno družbo in državo. Prispevki v tretji sekciji so še posebej odražali razmere v Romuniji, kjer je po padcu komunističnega režima pravoslavna cerkev začela pridobivati pomembno vlogo pri izvajanju socialnih programov, saj ljudje zaupajo tej instituciji. Tudi v ZDA so organizacije, ki izvirajo iz religioznih skupnosti, v zadnjem desetletju v primerjavi z ostalimi nevladnimi organizacijami pridobile precej več finančnih sredstev za razvoj in implementacijo socialnih programov.

Sama sem v drugi sekciji predstavila rezultate raziskave, ki smo jo izvedli v okviru projekta »Delo z dementskimi osebami: Priprava modela obravnave oseb z demenco« na fakulteti za socialno delo v letu 2004, in jih povezala s predlogi za spodbujanje socialnega

vključevanja oseb z demenco kot ene od posebej ranljivih kategorij znotraj kategorije starih ljudi, ki jo kot ranljivo kategorijo prepoznava tudi Evropska komisija. Na podlagi predstavljenih prispevkov ugotavljam, da so teme, povezane z življenjskimi razmerami starih ljudi in s potrebami po storitvah, ki naj bi bile na voljo v skupnosti, aktualne v evropskih državah. Zato so pobude, ki so jih posredovali različni udeleženci, da je nujno raziskati tako potrebe starih ljudi kot tudi možnosti za zaposlitev v okviru storitev pomoči na domu, zelo pomembne, saj so migracije znotraj Evropske unije v nekaterih državah (npr. Poljska) povzročile, da so zaradi izseljevanja mladih ljudi njihovi starejši sorodniki ostali sami brez neformalne pomoči.

V času konference je bila priložnost še za skupščino članov evropske veje organizacije ICSD s poročili predsednika, sekretarke in finančnega nadzornika, ki so povedali, da je delo v okviru organizacije od prejšnjega zasedanja potekalo brez zapletov, organizacija konference je bila uspešna, v pripravi sta dva zbornika prispevkov s konferenc. Predsednik ICSD Frank Raymond je povabil na simpozij z naslovom »Promocija socialnega razvoja in zmanjševanje neenakosti: Kdo mora biti odgovoren?«, ki ga bodo konec julija 2009 organizirali v Monterreyju v Mehiki na Univerzi Nuevo Leon (več o organizaciji in simpoziju na spletnih straneh <http://www.icsd.info>). Ker bodo naslednje leto volitve v regionalni odbor, smo izvolili komisijo za volitve, sprejete so bile tudi spremembe statuta organizacije, ki natančneje določajo postopke volitev ter omogočajo, da je delovanje evropske veje organizacije usklajeno z delovanjem ICSD.

Konference ICSD so vedno priložnost za srečanja z ljudmi, ki imajo bogate izkušnje na področju socialnega dela in socialnega razvoja in so jih pripravljene deliti z drugimi ne samo v okviru formalnega programa, ampak tudi v času, ki je na voljo za bolj sproščene pogovore.

Liljana Rihter